

Bærum kommune

Høringssvar til planforslag:

Bekkestua øst – Illustrasjonsplan for gater og byrom, Bekkestua sentrum øst og Gamle Ringeriksvei - ID 2019015

OPPSUMMERING

Planene tar i det hele tatt ikke hensyn til Bekkestuas identitet og historie. Bekkestua er ikke bare «nært knyttet» til Gamle Ringeriksvei og Bekkestua bro; stedet kan ikke tenkes uten disse to forutsetninger. Dette går dessverre de innhentede fremmede konsulenter hus forbi, der de henter frem honnørord om å «videreføre og forsterke eksisterende kvalitet og identitet» og rett og slett «gi Bekkestua sentrum sin helt unike identitet», som det heter.

Saken er at vi HAR en identitet på Bekkestua.

Planene er i ferd med å ta viktige deler av vår identitet fra oss.

BAKGRUNN

Bekkestua er blitt til «naturlig» over et par hundre år. Gamle Ringeriksvei er en del av den gamle Kongeveien til Bergen, som i Bærum gikk fra Stabekk over Bekkestua og til Bærums Verk. Da veien kom til oss måtte den krysse bekken, som nå går i rør under T-banen. Men bekken er der, og den ga oss Bekkestua bro.

Forløpet der veien følger en S-form i terrenget fra sørøst mot nordvest, og der broen danner en slags «hengekøye» mellom høydedragene på hver side, er det helt karakteristiske ved Bekkestua. Fotografene som reiste Norge rundt på begynnelsen av 1900-tallet så det, og tok sine bilder av akkurat dette: terrengets S-form og «hengekøyen», Kongeveien og broen.

På 1990-tallet ble det gjort fine grep. Gjennomkjøring ble så godt som eliminert da Bærumsveien ble lagt i tunnel og Gamle Ringeriksvei fikk en ringvei utenom sentrum. Det som er igjen nå er en beskjeden lokaltrafikk. Bekkestua har lyktes med å være en vennlig landsby uten å bannlyse bilen.

NYE PLANER

Om Gamle Ringeriksvei og Bekkestua bro fortsatt skal være åpne for biler eller forbeholdes myke trafikanter, er ikke avgjørende for den helt nødvendige bevaringstanken: Uansett bruksområde må Kongeveien fortsatt kunne leses som «VEI» og Bekkestua bro fortsatt kunne leses som «BRO». Identiteten blir borte hvis disse elementene i stedet gjøres til lekeplass, badebasseng og torg. Da blir det historieløsheten som rår grunnen alene.

Da det ble lagt lokk over banen sør for broen i 1995, innså Bærum kommune at broens "lesbarhet som bro" stod i fare for å bli vanskeliggjort. **BÆRUM KOMMUNE ØNSKET IKKE DETTE.** Det ble derfor innregulert fire store søyler, en i hvert bro-hjørne, slik at man får klare påminnelser om hva det er man beveger seg på:

«Fremmed-konsulentene» som nå har utarbeidet «Illustrasjonsplanen» for Bekkestua, er - i motsetning til kommunen - ikke opptatt av broen i det hele tatt. Den er for dem uvesentlig, og det virker som om de i det hele tatt ikke har registrert at det ER en bro her. **Til tross for at broens historie finnes i bronse på en plakett på en av hjørnesøylene.** Søylene oppfatter konsulentene heller ikke som det de er, i det de skriver: «På hver siden av veggen er det to betongfundamenter med påmonterte belyningsstolper.» Det er fantastisk å lese om en slik manglende observasjonsevne, og det hadde vært morsomt hvis det ikke var tragisk.

Men det slutter ikke der. I det kapittelet som – alt for pretensiøst, viser det seg – heter «Registrering og analyse», greier fremmedkonsulentene å **unnlate å registrere** de 8 skulpturene av Smågardistene, utført av vår fremste nålevende billedhugger, Nina Sundbye. Alt de skriver om dette er: «Mange vertikale elementer på torget og i gaten fører til en noe oppstykket romfølelse på tvers av gaten.»

Smågardistene på broen er den største bestilling hos en og samme billedhugger siden Vigeland fikk oppdraget i Frognerparken. De er Bekkestuas hyllest til Stabekk skoles musikkorps som marsjerer over broen og spiller for oss på 17. mai og andre festdager og de er det fineste vi har av utsmykning i vårt offentlige rom. Men er man fremmed på stedet, kan man altså redusere dem til «vertikale elementer» som nærmest ødelegger «romfølelsen»....

Slik de fremstår i dag, er Gamle Ringeriksvei og Bekkestua bro resultater av topografien, trafikken, historien og - ikke minst - av vurderinger som ble gjort i planavdelingen i Bærum kommune for bare 25 år siden.

Det var gode vurderinger, og de førte til et godt resultat. Og særlig: De bidro til å holde fast ved Bekkestuas identitet; stedets opprinnelse og grunnene til at Bekkestua er HER.

Historieløse konsulenter må ikke få frata oss dette. Vi hører mye om bygningsvern, og det er viktig å bevare enkelte bygninger som har spesiell historie eller representerer sin tid på en sjelden måte. Men hvor er vernet av RAMMENE rundt bygningene? Det ligger så mye mer historie der! En vei og en bro er på den måten langt viktigere enn husene rundt.

Bekkestua er - som verden for øvrig - i endring. Og kanskje skal Gamle Ringeriksvei og Bekkestua bro med Nina Sundbyes bronsegardister oppleve en annen aktivitet i årene som kommer enn den de har sett i årene som ligger bak oss. Men de må fortsatt få være synlige bevis på det de alltid har vært og fortsatt er:

Bekkestuas del av Kongeveien og Broen over bekken.

Med vennlig hilsen

Einar Frigland